

VED GRAVEN

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.

Familien

Prest: Christopher Wøie

Organist: Andy Gjata

37 15 53 05

© inmemory.no

Raimond Jørgensen

* 10.11.1984 † 17.01.2024

Holt kirke 08.02.2024

PRELUDIUM

Til en stad jeg er på vandring,
synd er alltid utenfor.
Livets tre står der i blomstring,
der hvor roser aldri dør.

Refr.: Her de blomstrer vår og sommer
snart de visner ned og dør.
Til en stad jeg er på vandring,
der hvor roser aldri dør.

Der jeg møter mine kjære
som i staden toget inn,
Venter på at jeg skal komme
dit hvor roser aldri dør.
Refr.

Snart jeg når den skjønne staden,
all min lengsel går nå dit.
Evighetens fryd meg møter -
der hvor roser aldri dør.
Refr.

MINNEORD

SLØYFELESNING

Jeg vet du er borte

Emelie Hollow

SKRIFTLESNING

Ingen er så trygg i fare som Guds lille barneskare,
fuglen ei i skjul bak løvet, stjernen ei høyt over støvet.

Herren selv vil sine berge. Han er deres skjold og verge.
Over dem han seg forbarmer, bærer dem på faderarmer.

Ingen nød og ingen lykke skal av Herrens hånd dem rykke.
Han, den beste venn blant venner, sine barns bekymring kjenner.

Våre hodehår han teller, hver en tåre som vi feller.
Han oss føder, han oss kleder, midt i sorgen han oss gleder.

Gled deg da, du lille skare! Jakobs Gud skal deg bevare.
For hans allmaks ord må alle fiender til jorden falle.

Hva han tar, og hva han giver, samme Fader han forbliver,
og hans mål er dette ene: Barnets sanne vel alene.

TALE OG BØNN

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet. Amen.

Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.
La dei ljose og vennlege tankar
fylgje oss inn i draumars land.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

Varme tankar og hender som trøystar
er som sol over frozen jord.
Kjenne varmen frå ein som er nær deg
gjev langt meire enn store ord.
La varmen frå ein som er glad i deg,
tenne stjerner i mørkaste natt!
Gje meg handa di, ven, når det kveldar,
det blir mørkt og me treng ei hand.

POSTLUDIUM